

ТЕШЕВАРСКИЕ ГЛАСОНОША

ГОДИНА XXVII

18. АВГУСТ 2013.

БРОЈ 46

Концерт "Неверних беба"

Јубилеј у свом граду

Концерт за памћење, била је једнодушна оцена публике која је са својим идолима поделила енергију емитовану током двојичасовног јубиларног спектакла, прекинутог због кишне у суботу, а настављеног у недељу. Док су се смењивали стари и нови хитови са бине на Тргу Десанке Максимовић, фронтмен "Неверних беба" Милан Ђурђевић је тојло поздравио своје суграђане Ваљевце, да би им бенд у наставку показао у чему се састоји рецепт за водецовачки успешно трајање. Неспоран таленат, брижљив избор репертоара према сопственим критерију-

мима, без подилажења комерцијализму и доминантним трендовима, уз озбиљан рад и пуно поштовања за своју верну публику. Због тога је у прошле недеље међу посетиоцима концерта било свих генерација Ваљеваца, али и добра придошлица из околних градова. Била је то импресивна ноћ и остварење дечачких снова Милана и Владана Ђурђевића, чија је адреса још увек кућа у Градцу, што је узбуђени фронтмен групе признао изводећи на крају концерта на бину и свог сина Страхињу. Реприза следи у београдској Комбанк арени.

СВЕЧАНО ОТВАРАЊЕ 27. ТЕШЊАРСКИХ ВЕЧЕРИ

Успешни за почетак

Крај белог мермерног моста прошлог петка су се по 27. пут завиориле заставе Тешњарских вечери. Подигли су их најуспешнији спортисти Ваљева: чланови пионирске селекције Ватерполо клуба Валис који су на Отвореном првенству Србије заузели треће место и тиме постали једини ватерполо клуб иза Београда (који је и без затвореног базена) остварио висок пласман у такмичењима тог ранга. Уз њих су биле и девојке из Женског одбојкашког клуба Ваљево које ће од јесени заиграти у Првој лиги Србије.

Поздрављајући присутие Ваљевце, као и бројне госте наше грађе међу којима су биле делегације пријатељског пољског града Привидза и словеначког Веленja, градоначелник Ваљева Станко Терзић је подсетио на примарни циљ Фестивала - промоцију привредних и туристичких потенцијала Ваљева, али, пре свега, младих, вредних и

ДАВИД КОПРИВИЦА О СУГРАЂАНИМА:

Паметни и надарени

Срдочним аплаузом публика Тешњарских вечери је поздравила Давида Копривицу, ученика четвртог разреда Ваљевске гимназије, ћака генерације Основне школе "Сестре Илић" у којој је остваривао једнаке успехе из свих природних наука. Ипак, љубав према хемији је превагнула, тако да је на недавној московској Олимпијади хемичара из целог света, у ситуацији када су му за првиме недостајали поједини реагенси, успео да освоји бронзану медаљу, због чега му је указана част да отвори 27.

Тешњарске вечери. Тим поводом је рекао:

- Позив да отворим овогодишње Тешњарске вечери доживљавам не само као признање за мој резултат на Међународној хемијској олимпијади у Москви, већ и као признање за све младе људе из Ваљева који вредно раде и из године у годину и остварују врхунске резултате у различим областима. Град Ваљево је један од најлепших градова у Србији. Судећи према генерацијама које су одрасле, и одрастају, у њему, то је град паметних и

надарених људи. Подршка Грађа Ваљева, али и наше земље, нам је наохподна да своје предиспозиције преточимо у видљиве резултате

Давид Копривица отвара фестивал

који је унапредити живот свих нас, у нашем граду и Србији. Тешњарске вечери су прилика да се сусретну на улицама и трговима Ваљева сви они који живе овде, али и они који су отишли из града и из Србије. Тешњарске вечери су прилика да наредних десет дана, уживамо у програмима који су прпремљени, али и разменимо искуства и знања и правимо планове за будућност, поручио је са летње позорнице млади Копривица, прогласивши манифестацију отвореном.

Ватерболисти и одбојкашице подигли заставе Тешњарских успешних Ваљевца.

- Вечерас започињемо 27. Тешњарске вечери - једну квалитетну, и заиста значајну и лепу градску манифестацију, која је свих ових претходних година на прави начин афирмисала и промовисала културно-уметничке, туристичке и укупне градске потенцијале Ваљева и постала заштитни знак нашег града. Надам се да је програм који је припремљен за 27. Тешњарске вечери садржајан и занимљив, да ће привући велики број посетилаца и да ће задовољити и најпробљимљије укусе наших суграђана - рекао је Терзић и представио двоје

наших младих суграђана који припадају бројној плејади успешних. Најпре, Давида Копривицу, ученика четвртог разреда Ваљевске гимназије, који је на Међународној московској хемијској олимпијади одржаној у јулу, освојио бронзану медаљу и тако, на прави начин, презентовао и своју школу, свој град и своју државу, а потом Јелу Михаиловић, која је завршила Факултет музичких уметности и специјалистичке студије у Београду, и која је иницијатор формирања Симфонијског оркестра, чији су чланови Ваљевцима приредили први фестивалски концерт на Летњој позорници.

- Нажалост, тешка економска ситуација у нашем граду и држави сужава простор за стварање једног стабилије и бољег привредно-економског амбијента који би нам омогућио да у већем броју запошљавамо наше младе људе, поготово оне са факултетским дипломама како би, у свом граду, на одговарајућим радним местима, могли да користе и своја знања и своју креативност. Ипак, ми у Граду Ваљеву чинимо напоре да помогнемо нашим младим, успешнијим суграђанима, где већ 20 година функционише Фондација за талente, чији је овогодишњи буџет 13 милиона динара. Такође се трудимо да помогнемо и на друге начине. Ове године смо, први пут, из градског буџета определили средства и новчано наградили 21 ћака генерације основних и средњих школа за Дан града. Такође смо, по први пут, издвојили три милиона за финансирање Истраживачке станице у Петница, у којој најталентованији ученици и студенти из Србије и других европских земаља усавршавају своја знања - подсетио је градоначелник Терзић.

С.К.К.

ТЕШЊАР - ВРЕМЕ САДАШЊЕ

Од естрадизације до кулиса

Највреднија тешњарска здања пропадају, нестају. Зјапе прозори Конака кнеза Јовице Милутиновића, задудно се надајући некаквој праиди потомака. А није мали улог, била је то кућа првог градоначелника, место заседања једног од првих судова након Устанка, здање чудесне унутрашње лепоте са далеко чувеним диванханом. Понајвреднијих музејских предмета тог времена сачувала је под својим кровом. Ковачев хан се круни, постаје онако мобан и стамен, текдео урушеног низа кућерака на другој страни улице. Скеле око моћне куће на спрат код Интермеца, најављују да ће летње баште и кафићи (модни тренд) које су преплавиле улицу, неминовно заменити скеле и упозорења дуж целог Тешњара "Пази! Рушу се!"

"У Тешњару пожелите и дивљу градњу, јер ништа се у старој чаршији не гради, не обновља, резигнирано констатује Тихомир Дражић, архитекта Завода за заштиту споменика културе. Листа од десетак пројеката санације и реконструкције чами у Заводу. Бирчанинова број 8 (кућа Поповића), Занатска задруга на броју 31, Бирчанинова 34 (жута кућа), па Бирчанинова 48, па Крива кућа са еркером на броју 59, ту је и пројекат за кућу број 60, затим 62, па кућа Милић Савић на броју 63, низ од броја 79 до 81, Бирчанинова број 94... Власници тешко могу да сносе трошкове тих послова, а град ни до данас није у стању да понуди решење трајне помоћи да стара чаршија

Конак кнеза Јовице: Докле ће чекати на обнову

опстане. То потврђује да ни једна власт у последње две деценије није Тешњар видела као највећи развојни резурс града. Занатско-привредни и туристички. А како то раде Шапчани? На динар града, динар власника! Зар није и то доволно за почетак...

Теку фестивали Србијом као бујице. То су "дани", "вечери", или "лета" у бројним географским тачкама, посвећени "овоме" или "ономе" и сви "непоновљиви" и "традиционални"... А сви у истој шеми, од првог до последњег дана. Чак и са скоро истим актерима. Програми препознатљиви као слагалица коју склапате по стоти пут. У том мору ововремених вашара, утопио се и тешњарски пројекат. Коју годину уназад јавно се питао, зашто тих десетак дана не називати "Ваљевско лето", а порадити да аутентичност идеје о Тешњарским вечерима поново оживи. Ништа ново нисмо рекли преплављени естрадизацијом и неаутентичношћу. Можда да промену да се већ ове јесени отвори конкурс за пројекте нових Тешњарских вечери. Конкурс и за уметничког директора програма.

А за радикалан обрт: да сваке Тешњарске вечери отвори чин завршетка неке од хитних интервенција и санација рушењивих здана. Да чаршија има будућност, а time и сваковрсне светочности. Да Тешњар не постане скела за кулисе.

Љиљана Љиљак

УМЕСТО УВОДНИКА

Докторирање тешњарологије

Крајње је време и последњи је час да се младост Тешњарских спашава од неумитног заборава. Јер, да подсетимо, во времја када су Вечери почивале, омладина се рачунала до гвадесет и седам година, колико ТВ баш сада испише. Међутим, с обзиром да се сада и стварност сваке године помера по четири месеца у складу са пенсијом, мотује да је да ће се и младостима истој готовити, што је правилно и племеништо. Али, о Тешњарским, ни матурском, ни мастеру, ни мати-страттуре, што значи да тешњарологију треба што пре докторирати, или смо се цабе занимали. Уосталом, за гвадесет и седам тојлих лепта, чак и лежерна девојана сврши високе

школе, дочим предузимљиви момак се ожени, отправи дечицу, изведе фирму на тржиште. За то време Тешњарске не мрдају ни шамо ни вамо. Колебљиве између задовољства за све укусе и прављење сопственог профиле, падају у ризик поређења са Гучом, Шабачким вашаром и разноразним епитетима, чиме се најрадије баве ваљевски гокони мудраци. Па ишак, некака је боље кад добију, него кад пробују.

Ерто, компаративна предност и непореџива вредност Тешњарских вечери састоји се у томе што недостају целе године. Зар то није довољан разлог за бар једну дисертацију.

Бранко Лукић

ЈЕЛЕНА МИХАЈЛОВИЋ И СИМФОНИЈСКИ ОРКЕСТАР ОТВОРИЛИ МУЗИЧКУ СЦЕНУ

Енергија и полет младости

Концерт "Jela Cello Power Simphony Orkestra" надарених младих музичара Јелена Михајловић одушевио ваљевску публику.

Несвакидашње ужијавање својим суграђанима приредила је на самом отварању Тешњарских вечери млада челисткиња Јелена Михајловић, која је по завршетку основних и специјалистичких студија на Музичкој академији недавно иницирала оснивање симфонијаког оркестра. Репертоар хитова класичне, али и популарне и народне музике, у обрађи Јелиних симфоничара одушевио је ваљевску публику, која је срдчним аплаузом нагарађивала симпатичне учеснике програма са диригентом Иваном Марковићем, којима нису сметали несвакидашњи услови отворене сцене крај Колубаре.

- Јако сам почаствована и исто толико узбуђена што вечерас свиримо на отварању Тешњарских вечери, јер ја сам дете Ваљева: овде сам се родила, одрасла, пошла у школу и почела да свираам чело. Једноставно, Ваљево је мој град, овде живи моја породица, као и велики број мојих пријатеља. Читав овај додгајај за мене има посебан значај и ствара посебно осећање радости - нагласила је Јелена, додајући да је наступ на ваљевској летњој позорници отварање њеног дечјег сна који је сањала гледајући концерте са друге стране реке.

- Изузетно ми је драго што могу у свом граду да представим Симфонијски оркестар са којим радим јер су све то млади људи, али изузетни професионалици. Ми свиримо и класичну музику, али једнако успешно и обрађе хитова поп и рок музике. И то изводимо на неки свој начин, уз неку нашу енергију коју су, до сада, сви прихватали са великим одушевљењем - каже Јелена.

Оркестар је од оснивања имао више наступа, од којих је

Симфоничари са Јеленом Михајловић (у средини) одушевили Ваљевце

значајнији концерт у Аранђеловцу. Уз дозу тајновитости, Јелена открива да су у преговорима за наредне наступе по Србији, иностранству и европским фестивалима, али да често одржавају и донаторске концерте. Добро су прихваћени код публике јер је реч о посебној нази музике коју уживо изводи 50 младих уметника на сцени, шта је најефектије и незаменљиво, а што се показало и у Ваљеву. Историјено, Јелена открива да су у току преговори са агенцијама из САД где би требало да путује, о чему ће, нада се, ускоро молнијац да говори. Има значајне обавезе и као један од промотора Града Београда у кандидатуре за Престоницу европске културе 2020. године, али и на плану промоције наступа својих колега.

Одлична свирка Ужиčке републике

Глумац Сергеј Трифуновић одржао је у среду са својим ужиčким средњошколским бендом одличну свирку крај Колубаре. Током два сата низали су се хитови рока, а по завршетку концерта Сергеј је изјавио да баш

и не воли фестивале, али да му је пријало да дође у Ваљево у којем дуго није био.

- У Ваљеву нисам био сигурно последњих десет година, а сада видим да је било баш добро што смо овде наступили. И Ваљево ми изгледа лепо - рекао је на крају концерта популарни глумац који нам је објаснио да су му глума и музика подједнако важни. Сергеј Трифуновић је Ваљевцима открио да је први бенд, чијег се назива и не сећа, основао као 16-годишњак заједно са Луком клавијатуристом, а да је Мишишко гитариста у то већ био озбиљна класа. Касније су им приступили садашњи басиста и бубњар.

На питање о новим улога каже да је пре три дана дошао са мора и да тренутно нема ништа ново на помolu. Улоге које је до сада остварио у филмовима у филмовима "Туђа Америка", "Убиство са предумишљајем", "Стршљен", "Спаситељ", "Муње", "Кад порастем бићу Кенгур", "Караула" обезбедио су му запажено место савременој српској кинематографији.

"Ужиčка република" на Колубари

КОНЦЕРТ "ЦРВЕНЕ ЈАБУКЕ" НАЈПОСЕЋЕНИЈИ

"Има нешто, од срца до срца"

Да ли због концерта групе "Црвена јабука" или због почетка викенда, тек петак је било најпосећеније вече ваљевског летњег фестивала. Како каже наш народ у Тешњару и око Летње позорнице, "ије имала где игла да падне". Фронтмен групе "Црвена јабука" Дражен Жерић засигурно није очекивао

толико посетилаца. Песме су заједно са њим певали гледаоци са обе стране Колубаре, али и са белог мермерног моста. Могли су се чути и видети људи свих генерација, од основаца до пензионера. Антологијске песме "Има нешто од срца до срца", "За све ове године", "Дирлија", "Лагано умирем", "Туго несрећо" отпеване су заједно са "Црвеном јабуком".

Душан Жерић - Жера се, уочи концерта обратио новинараима, рекавши да му је драго што је после скоро 15 година поново у Ваљеву и да се нада да до следећег концерта неће проћи толико дуго времена.

Пресудан утицај за довођење "Црвене јабуке" у Ваљево изгледа да је имао први човек "Неверних беба" Милан Ђурђевић, који је током концерта наступио са својим колегама. Директор Ваљевске пиваре, Александар Рајевац је музичарима из групе "Црвена јабука" уручио чланске карте Удружења пријатеља Ваљевског пива (трајионалног спонзора манифестације), рекавши да се нада да ће бити добри амбасадори "Ваљевске пиваре", или бар њени корисници.

Б. Јевтић

"БАЛКАН САЛСА БЕНД"

У новом издању

На Летњој позорници поред Колубаре у четвртак увече представила се цез група "Балкан салса бенд" чији је оснивач и главни ослонац Ваљевац

Јован Маљковић.

Поздрављен од великог броја љубитеља цеза који се у Ваљеву захваљујући цез фестивалу дубоко укоренио, Маљковић се представио својим познатим композицијама, али и новим са албума "Корак до сна".

- Ја се свуда где наступам представљам као Ваљевац јер сам ту рођен и ту сам се школовао у Ваљевској гимназији. Три године нисам

наступао у Ваљеву и срећан сам што пред мојим Ваљевцима могу да се представим и старим и новим песмама и проверим како ће их публика примити. Ја свирајм на цез фестивалима али и на оваквим манифестацијама да промовише нову поп музiku која је квалитетна и вреди.

Сада када имамо хипер производуцију, када сви певају и свирају, хвала Богу нека је тако, ја се инак трудим да се права музика инак мало разликује од осталих, истиче Маљковић.

A. Р.

Музичко путовање Лазара Аврамовића

На летњој позорници Тешњарских вечери, публике је имала прилику да чује бенд "Лазар Аврамовић и пријатељи" који су свој наступ означили као "Путовање кроз Русију". Публици су представљене обраде руских романси, као и руска филмска музика, а Лазар Аврамовић је рекао да обожава Тешњарске вечери и да му смешта када неко у први план истиче минималне пропусте, већ да би требало уживати у свим благодетима које овај фестивал нуди. По завршетку концерта Аврамовићу је урученa посебна награда Фестивала и Града Ваљева за дугогодишни рад у домену музичке уметности.

УЗ ЈУБИЛЕЈ "НЕВЕРНИХ БЕБА"

Наше песме ће живети

У најави јубиларног концерта "Неверних беба", разговарали смо са Миланом Ђурђевићем фронтменом групе о томе, шта значи стећи популарност и две деценије опстати на турбулентној српској музичкој рок-сцени?

- Пре свега издржати 20 година у овом времену у ком смо ми живели и бавити се амбијенталном, психолошком рок музиком, није уопште наивно. Пуно искушења смо прошли, пуно дивних људи смо упознали... Мислим да је најзначајније то што смо оставили неке добре песме из себе, нешто што ће живети, надам се, ван времена, и кад нас не буде и да ће се опет неки клинци заљубљивати уз неке наше песме...

Трга за јубилеј

О мишљењу публике и критичара да су успели да остану своји каже:

- Ми смо се бавили музиком на један начин који искључује кокетирање са трендовима и комерцијалом. Једноставно смо хтели да експериментишемо - истраживали смо сопствену креативност, да видимо колико можемо у овом тренутку да дамо од себе. Није било лако, зато што се толико тога се догађао у овој земљи. Било је турбулентно време: ратови, страдања, економске кризе. И то траје већ двадесет и више година. А људи су исцрпљени, једноставно немају више снаге за било шта озбиљније. Људима је суштина постала "хлеба и игара", значи јефтина забава и јефтин живот, нажалост. Ја не могу да се прилагодим тим условима свести, једноставно ми смо бенд који покушава да буди свест људи и да оставља неку поруку из себе, а у последњих пет година желимо да пробудимо и емоције људи. Са последњим два албума тежимо да емотивно утичemo на људе и то је један процес који уопште није ни наиван ни лак. Требало је пуно љубави, пуно стрпљења, или мислив да смо успели. Ми смо сада велики бенд. Иза албума имамо близу две хиљаде концерата, шест студијских албума и оно, шта је највећи успех наше каријере, а то су наши фанови, неки дивни људи који су везани за овај бенд. У

сваком граду на концертима је хиљаде људи. Тако да је ово што смо успели да добемо до 20 година - један подвиг.

Концерт у оквиру 27. Тешњарских вечери је јубиларни концерт "Неверних беба", што је логична последица чињенице да је пола групе из Ваљева. О томе Милан Ђурђевић каже:

- Ми смо кренули одјавде, имамо пуно пријатеља у нашем граду и, да будем искрен, моја лична карта води се на Ваљево, овде региструјем ауто... Ја сам некако везан за овај град. Породична кућа, Влајкова и моја, је овде на Градцу и некако је логично да прво у Ваљеву направимо велики концерт. Тешњарске вечери су вишеструку користан фестивал јер дају људима неку наду. Хиљаде људи пролази, другачији је дух, другачија атмосфера - враћа се живот.

Како да га води идеја да треба активно да учествује у промоцији свог родног града, па најављује и оснивање професионалног тонског студија у Ваљеву, као и ангажовање у вези уређења и одређивања намене за зданја Дома војске.

Осећања радости због великог концерта у Ваљеву није скривao ни Владан Ђурђевић Влајко, басиста и организатор програма наступа "Неверних беба".

- Јако сам везан за Ваљево, овде нам је породична кућа, волим своје пријатеље, често причам са својим друговима из детињства из основне и средње школе, чујем се са дosta људи. Немам профил на Фејсбуку, јер много више волим приватну комуникацију. Ваљеву се толико радујем када су Тешњарске вечери, када видим неке младе људе, па и неке моје исписнике које нисам виђао годинама. Обожавам Ваљево, обожавам ове људе, и заиста планирам једног дана, када све прође, да ту такозвану пензију, проведемо овде у Ваљеву - каже Влајко и подсећа да су први бенд он и Милан основали 1978. године, када су сварили на школским игрискама, али све делује као да је то време јуче било.

Овековечили лепоте Градца

Спотове за своје песме снимали су у ваљевском крају како би популарисали овдашње природне лепоте. У споту "Да има нас" показали су лепоту Градца, а за "Ко зна" снимали су у центру Ваљева, док су спот за "Судњи дан" снимили су у Петничкој пећини са младим спелеологом Иваном Настићем.

Иначе, концерту у Ваљеву претходили су значајни концерти: у Беранима на прослави 800. година манастира Ђурђеви ступови чему је присуствовало око 40 хиљада посетилаца, потом су отворили овогодишњу Гитарџијаду у Зајечару, пред осам хиљада посетилаца чиме је, на најлепши начин, обележено 30. година од када је "Нова земља" из Ваљева освојила награду. Не само да публика широм Србије верно прати Неверне бебе, већ одане фанове имају широм Европе, па су проtekле зиме одржали успешни турнеју у државама западне Европе. Концерт на Десанкином тргу, био је и прилика да се познаници породице Ђурђевић сете Миланових и Влајкојевића родитеља - мајке Оливере, професорке клавира и оца Будимира, који је у технички Радио-Ваљева провео велики део живота.

Снежана Јаковљевић Крунић

ГРАДОНАЧЕЛНИК ВЕЛЕЊА НА ТЕШЊАРСКИМ ВЕЧЕРИМА

Крај одмора у Ваљеву

Бојан Контић, градоначелник Вељена искористио је последњи дан свог годишњег одмора да дође у неформалну посету у "пријатељско Ваљево", и буде гост на отварању "Тешњарских вечери", прошета градом и ужива у хладном пиву.

- Данас ми је последњи дан годишњег одмора и одлучио сам да продужим до Ваљева и посетим овај пријатељски град, са којим мислим да ћемо у будућем периоду имати још бољу сарадњу. Ваљево и Вељене су примери добре праксе, која је започела привредом, економијом, а након тога политичким сарадњом, али и сарадњом на подржцу школства. Ми у Вељену имамо једину основну школу у Словенији где се учи српски језик. Почекли смо добро да сарађујемо и мислим да ћемо у идућем периоду даље гратити ову сарадњу. Данас сам гост градоначелника Ваљева и веома сам задовољан што могу присуствовати отварању овог фестивала и на тај начин исказати поштовање према

Градоначелник Вељена
Бојан Контић

граду пријатељу - рекао је градоначелник Контић.

Он је истакао да ово није његова прва посета Ваљеву, у којем је последњи пут био као гост "Горења", пре месец дана, али је у њега долазио и раније, за време претходне власти.

Најавио је позив Ваљевцима да присуствују највећем омладинском фестивалу у Вељену који се зове "Пили дуга чарапе", за који би млади могли да направе екипу и учествују у програму.

Т. Г.

ГОСПОДИН УЛИ ВАНДЕРСЛЕБ:

Атмосфера која прија

И ове године на летњи фестивал у нашем граду стигао је Ули Вандерслеб, члан Друштва пријатељства са Ваљевом из Пфафенхофена. Господин Ули се најпре обрео у Ваљеву као хуманитарац након окончана НАТО агресије на нашу земљу, а потом су његове посете Ваљеву биле све чешће, јер му се допао наш град где је временом стекао бројне пријатеље. Каже да се пре неколико година случајно затекао овде у време "Тешњарских вечери" и од тада у Ваљеву редовно

Ули Вандерслеб као гост
Тешњарских вечери

борави у време летњег фестивала.

- Атмосфера у граду за време "Тешњарских вечери" ми прија и позитивно делује на мене, ја просто уживам сваке вечери. У Пфафенхофену скоро да нема ситуације у којој толики број грађана изађе из својих кућа. Овде је доста људи на улицама и када нису Тешњарске вечери. Са овдашњим пријатељима пратим културне програме у оквиру фестивала и допадају ми се. Издавам изложбу "Некада и сада". Ми у Пфафенхофену имамо летњи фестивал, на којем су наступали и неки ваши извођачи, али тај фестивал нема овакву енергију - појашњава Ули.

Наравно, прецизни гост из Баварске има и замерке које би, како сматра, морали већ наредног лета отклонити, а то су лоше озвучене културних догађаја, пре свега прегласно, а за програм, каже да је тако ситно одштампан да без лупе не може да прочита његов садржај.

М. Кузмановић

МЕГИ И ЛУЈИ ИЗ КАНЗАСА

Обиље уметности и културе

Меги и Луји Сонгстер из Канзаса овог лета бораве у Ваљеву код својих пријатеља. Летњи фестивал им је добро дошао, како кажу, да сазнају нешто више о људима овог града или да сајдаџијије проведу своје време.

- Тешњарске вечери су много већи догађај, него што је сличан фестивал у нашем граду. Обожавам музику, а овде долaze музичари и из других градова. Уживам у обиљу музике - каже Меги.

Ћена сестра Луји издава програме за децу и додаје:

- Фасцинантно, на једном месту у тако кратком времену обиље уметности и културе. Срби су дружељубив народ и нас две уживамо сваке вечери у бројним садржајима.

М. К.

О историји Југославије

Народни музеј у Ваљеву био је током Тешњарских вечери домаћи неколико интересантних вечери са идејом да се представе занимљиве књиге и публикације од

ширг културног значаја. Пажњу Ваљеваца привукла је промоција књиге "Историја Југославије у 20. веку" Мари Жанин Чалић, професорке историје из Минхена, која заструје пажњу с обзиром на оскудну домаћу историографску литературу о том периоду. О књизи је говорио Војислав Павловић из Балканолошког института Академије наука, који је позитивно оценио настојање аутора да остане објективан истраживач, не подлежући пристрасном тумачењу историјских догађаја са аспекта онога што је обележило распад бивше југословенске државе. О књизи су говорили и Зоран Хамовић, уредник Издавачке куће "Клио" и Владимира Кривојешић, директор Народног музеја, који је истакао парадоксалну ситуацију да смо принуђени да о сопственој историји, капитална дела добијамо од историчара из Србије.

“Читалиште” из Панчева

Стручни часопис за библиотекаре "Читалиште", пример је како ентузијазам и предан рад библиотекара из једне мање средине, каква је Панчево, временом може да прерасте улокалне оквире и постане гласило стручке.

О тој трансформацији и садашњим интенцијама "Читалишта", говорили су уредници др Гордана Стокић Симонић и Горан Траиловић. Они су објаснили да се теме часописа односе на ресурсе, развој и унапређење професије библиотекара, на чување обимне грађе, али и да се посебна пажња посвећује упознавању људи из стручке са међународним стандардима и истиче потреба за стручним

усавршавањем у складу са највишим дometима у тој области. Ради се о једном потпуно новом концепту по којем установе културе постају места јавних сејана и својеврсни сервиси грађана. Часопис допринос и већем повезивању корисника крајњих услуга-читалаца са библиотекама, што је поткрепљено примером Данске, где чак 70 одсто становнико-ка користи услуге јавних библиотека. У Србији је тај број око 10 одсто, чуло се том приликом од уредника "Читалишта" чија редакција броји 12 људи, а чије бити-санье новчано помажу град Зрењанин и Покрајински секретаријат за културу.

Носталгично о старом Земуну

Роман "Тај мали биоскоп у најшим главама" Мирјане Маринићек Николић, чије је треће издање објавио новосадски "Прометеј" је својеврсно преплитање уметности, литературе и живота, засноване на тренутним асоцијацијама које може да побуди било шта, у овом случају филм "Бициклисти" Пурине Ђорђевића. Зато је промоција овог романа, пре свега присећање на

Земун са почетка прошлог века, као гospодствену, урбану, али и веома топлу варош, чија прошлост подјака ишчезава под налетом модерног времена. Сама промоција је била сејање на некадашње земунска зграде и просторе са посебном атмосфером уз поруку гођиње да Ваљевци треба да уче на тубим гречкама и сачувавју свој Тешњар као ретку драгоценост.

О.П.

ПРОМОТИВНЕ ВЕЧЕРИ У БИБЛИОТЕЦИ

ПОРУКЕ СВЕТЛАНЕ ВЕЛМАР ЈАНКОВИЋ:

"Вратимо се прво себи"

- Мислим да смо по питању државности Србије прилично отишли уназад, не само у односу на последњих 100, него на последњих 150 година. Ратови деведесетих, како их ја зовем Трећи и Четврти Балкански рат су нас стварно срубли као нацију, довели до осећања понижености и мање вредности. Али ја увек верујем у енергију појединача и нације као такве. Ако је нема у овом тренутку не значи да је неће бити у следећем, рекла је, поред осталог познат писац књижевница Светлана Велмар Јанковић на гостовању у препуном Дворишту Градске библиотеке током "Гешњарских вечери".

Она тврди и да су моралне вредности потпуно изменењене, јер су оно што није вредно коштари. Сматра и да у жени постоји једно осећање сапатништва, јер је као симбол љубави окренута да ослушкије оно што се догађа у човеку, био он мушки или женско:

"За мене као писца, људско биће је људско биће. Ја често, готово сваког дана читам Св. Апостола Павла и једнако учим саму себе, да човек мора да престане да буде судија другом човеку. Судија је један. На жалост ми углавном као судије оцењујемо шта онај други ради, а пре свега морамо да спознајмо да он као једнако биће има иста права као и ми. И верујте ми, та игра са хуманизмом, она је данас врло лажна у свету општине, а код нас посебно, или то мени тако изгleda. У сваком случају, имам утисак да човек прво мора да

се врати себи. На глобалном нивоу у овом тренутку можете уочити неописиву ерупцију зла и mrжњe."

Књижевни критичар Милета Аћимовић Ивковић, који је током те књижевне вечери у Дворишту библиотеке, ана-

лизирао дело Светлане Велмар Јанковић истиче да нас је та жена, ослушкијући помно трагичне гласове прошлости, својом вером у културу задужила да размишљањем о темама и питањима које нам је поставила, ову државу оставимо бољом својим потомцима.

Бранка Јевтић

"Приче из Причевића"

Пријатно вече и препуно двориште матичне библиотеке "Љубомир Ненадовић" иако ауторка "Прича из Причевића" Мијрана Ранковић Луковић није позната широј јавности. Својеврсна сага о детињству испричана кроз приче које је списатељка слушала од своје баке која је рођена у

"Временом сам пожелела да све то забележим, јер не може се све довека преносити са колена на колено. Зато смо ваљда и постали писмени. Бог ми даде у генима овај запис. Од малих ногу сам волела да причем и пишем. И зато сам пожелела да то што сам слушала пренесем и другима. Тако су настале "Приче из Причевића". Мада сам у ваљевском крају само рођена, овде сам проводила најлепше дане за време летњих и зимских распуста и могу да кажем да је Ваљево за мене увек значило све, пре свега дом."

Мијрана Ранковић Луковић тврди и да јој је било лакše да напише књигу, него да је изда. Рукопис је дуго стајао, док није нашла рецензенту и обезбедила новац за штампање. Пре тога, дело је екранизовано у договору са глаумицом ужиčког Народног позоришта Биљаном Здравковић која је приче уобличила за телевизијско емитовање. Приказана је пре неколико година и на ТВ Ваљево. Приче су од почетка добро прихваћене међу одраслима и међу децом. Многе су, каже Мијрана Ранковић Луковић остале незаписане, али за сада не зна да ли ће своја сећања и приче које је накнадно чула забележити и на папир.

Бранка Јевтић

Беомужевићу, разглала је својом једноставношћу и дозом хумора и сете присутне у Дворишту. Ауторка дела је телевизијски новинар из Чајетине, али су њени преци из ваљевског краја. Мијрана Ранковић Луковић каже да су се приче дуго таложиле у њеном сећању, али да су се временом искристалисале:

ЕВЕ НА ТЕШЊАРСКОЈ КАЛДРМИ

Показале знање и умеће

Енергичније него претходних година, тешњарском обиљу програма, присуствовало се ваљевско Удружење пословних жена "Ева" које је "из поподнєва у вечери", показивало све оно чиме се баве његове предузимачке чланице. За тешњарски наступ уложиле су много труда, због чега су на својим седељкама,

упркос врућини и малом простору, имале редовну публику. Уз свакодневну изложбу етно производа, одржане су бројне презентације, од којих су неке имале и шири едукативни карактер. Свој наступ су започеле разноврсном изложбом реномираног пчелињака Ковачевић, коју је пратила прича о меду као храни и леку. Изложба "Ваљево у срцу жене" са моделима из колекције "Гламур" Светлане Вујић Енетах, била је сам врх тешњарских догађаја, а занимљива су биле гостоване колегинице са Убе које су се у тешњарској активности "Ева" укључиле причом о здравствено-безбедној храни. Маријана Марјановић, потпредседница Општине Уб, је нагласила да је органске хране велика шанса Србије и ваљевског краја којој се још увек не посвећује довољна пажња с обзиром на чињеницу да је Просторним планом Србије за ту намену определен појас око Бране Ровни. Еве су угостиле и своје колегинице из Мионице из удружења "Свилен конац" које већ 12 година негују традицију српског веза. Посећено и веома занимљиво било је вече посвећено чајевима и лековитом биљу, са домаћицом Бранком Новаковић из "Малинаимпекс", фирмом која се већ четврти век бави прерадом лековитог и зачинског била, шумских и војних плодова и производњом чајева са гостом Драганом Недељковићем, професором хортикултуре у Польопривредној школи. Свој наступ у среду увече имало је и Друштво за неговање српске традиције "Прела и поседа"

чији је оснивач Драгиша Симић за дододине најавио прославу 100. годишњице Колубарске битке, каја ће се играти коло мира и пријатељства. У то коло позвао је са тешњарске обале Колубаре потомке некадашњих победника и побеђених, као и све добромармерне луде да одиграју "колубарски вез", (можда и за Гиниса) и тиме покажу да жеље мир и сарадњу међу људима. Из просторије "Ева", у четвртак су засијали лековити кристали са пригодном причом др Драган Ристић, гошће из Ниша, о њиховим својствима. Свој наступ на Тешњарском вечерима "Ева" завршавају са још две едукативне приче и презентацијом традиционалних српских производа из овдашњих домаћинстава.

- Свих осам поподнјева које су "Ева" предвидељала својим пројектом, имале су тематски садржај и показало се да су занимљиви и чланницама и осталим посетиоцима јер су кроз простор проша велики број посетиоца и заинтересованих. Закључујемо смо убрзо да је простор у коме смо се нашли мали и да не дозвољава дуже задржавање за презентације и расправе...Али, и у условима, добро смо се сашли и обезбедије одвијање целокупног програма. Неке од понуђених садржаја морале смо да скратимо и одјиђемо жељу чланница да употребе догађања, јер су нам просторне могућности ограничene. Ценим да је наша мисија као асоцијације пословних жена, да дајемо подршку креативном развоју пословања, овога пута остварена и да су препознате наше намере да наставимо да инспиришемо предузетнице појединачно, тимове и организације да постижу врхунске резултате у раду, али и да смо допринајемо квалитетној понуди саме манифестације - оценила је Љубица Марковић, пословна секретарка удружења.

О.П.

Њено величанство Биљка

У надахнутом излагану још једном, гостујући у тешњарском програму "Ева" у претежно женском друштву, професор хортикултуре Драган Недељковић је подсећао да је чувени ботаничар др Чедомир Жилић о биљци говорио са изузетним пијететом, као о величанству у животу свету.

"Од грчке речи биос, живот, настала је и наша реч биљка, а биљка је оно што бива, што битише, што јесте. А Свето писмо каже да Бог у почетку створи небо и земљу, ваздух, светлост и воду, а земља из себе пусти траву, биље и дрво што носи сeme родно, по врстама својим. То управо говори да су биљке нешто драгоцено - one нас хране, лече, одевају и обувају, служе за производњу папира, парфема, у хигијенске сврхе, без њих је тешко

Чајевима и лековитим биљкама на занимљивим научни

занимљиви живот. Постоје многе легенде о биљкама, попут оне о Кирону и Ахилу, по којем је названа биљка ахилеа (хајдуцица) којом су у нашем народу хајдуцима видали ране. Једна од омиљених биљака у српском народу је и босилак, који најпрати од рођења до упокојења, иако то није домаћа биљка, већ ју је у ове крајеве пренео Александар Велики", испричао је професор Недељковић.

КАНАДСКО ИСКУСТВО ВЛАДИМИРА СПАСОЈЕВИЋА У Торонту играју

српска кола

На отварању овогодишњих Тешњарских вечери у Ваљеву срели смо и Владимира Владу Спasoјевића (52) кога се и данас сећају многи Ваљевци. Он је годинама био најуспешнији члан фолклорног ансамбла КУД "Абрашевић" у Ваљеву. Његовом умећу у игри и љубави према националном фолклору дивили су се многи. То је овом стаситом Ваљевцу отворило и вратио националног ансамбла народних песама и игара "Коло" у Београду, где је успешно окончao играчу каријеру. Фолклор је, међутим, остао његова велика љубав и његова страст, а жеља да своје знање и умеће пренесе на младе генерације, остварио је у Канади, где у Торонту ради као уметнички диригент српског КУД "Опленец" које броји више од 300 чланова. Ту, кроз неговање нашег језика, песме, игре на најбољи начин чува српску традицију и корене.

На наше питање откуда у Ваљеву на Тешњарским вечерима после две деценије, Спasoјевић каже да користи сваку прилику, кад му то могућности дозвољавају, да посети родни крај, а ове године и овај већ афирмисани летњи фестивал.

- Сећам се увек са сетом Југословенских сусрета аматера "Абрашевић", у којима сам и ја и поникао као и многе генерације мојих вршињака. Ваљево је тада било центар, тако сам ја доживљавао, балканске и европске културе. Након "Кола", било је још неколико лепих уметничких излета у Француској, а сада сам у Канади већ пет година и сваке године направим по неколико концерата са којима обиђем знатан део Европе и Америке - прича Владимир.

На наше питање колико су Канађани заинтересовани за српски фолклор наш саговорник каже:

Владимир Спasoјевић

- Код канадских Срба влада велико интересовање за наш фолклор. То интересовање је повећано после оних несрћених ратова из 90-тих година. Окупљамо се пет пута недељно и ту су деца од три године старости до људи од осамдесет година. Они знају не једно, или десетак, већ и до стотинак наших кола. Необично ми је што се на свадбама и другим свечаностима у Србији више не игра наше коло, а када у Торонту одете на неки пријем, скоро цео дан се игра коло и то не једно, него десетине. Колико је интересовање за наш фолклор, поменуо бих пример када је недавно један дека дошао са унуком да види како игра. Рекао сам му да деца играју кола из многих српских крајева, али је дека запитао да ли деца знају да играју моравац и ужиčko коло. Када сам пустио музiku и када су деца запиграла, био је одушевљен и рекао да је сада задовољан и срећан.

Занимао нас је одговор на питање како Канађани гледају на наш фолклор:

- Канада је мултинационална заједница која се стално насељава. Фолклор домородца може да се види на фестивалима и телевизiji. Како је

Канада свет у малом, и ми Срби се трудимо да сачувамо ту енергију која је појачана последњих година дослаком наших људи у већем броју. Људи воле да виде наш фолклор и када одлазимо на фестивал који окупи представнике многих нација, пред нашим павиљоном где изводимо програм окупи се највише посетилаца, а затим пред грчким.

На крају разговора Спasoјевић нам каже да се никад није ни одвајао од завичаја где стално припи нову снагу за све оно што ради јер је све везано за наш народ и традицију.

МУЗЕЈ ГРАДА ЗЕНИЦЕ НА ТЕШЊАРСКИМ ВЕЧЕРИМА

Позив Ваљевцима на "Зеничко прољеће"

На Тешњарским вечерима представио се у среду увече и Музеј Града Зенице из Федерације Босне и Херцеговине са темом "Трагом босанског краљевства" састављеном од књижевног и музичког дела, али и гастроонимским специјализацијама припремљеним у котлину на лицу места.

Међу гостима из Зенице срели смо и Аднадина Јашаревића, директора Музеја Града Зенице. На наше питање зашто су изабрали овај начин да се представе Ваљевцима каже: - Ми негујemo сличан концепт рада као као Народни музеј у Ваљеву. То значи живи отворени

музей који не представљају само пуке зграде. Битни су људи који у њима живе или су живели. А шта раде људи? Јуди живе, раде, забављају се, слушају музiku, једу и пију значи све то припада нају традицији. То је оно основно, људско и топло, то треба представити.

На питање да ли након овог представљања планирају даљу сарадњу са Ваљевом, господин Јашаревић истиче да и они имају сличне манифестације као што је Зеничко пролеће и друге, те да очекују да Ваљевци узврте посету.

A. P.

СЕЂАЊЕ ТЕШЊАРСКЕ КОМПИЈЕ

Када смо се раних 60-тих доселили у Бобовчеву улицу, некад Тиново сокаче, све нам је било тубе, почев од калдрме по којој сам гулила штиклице. Тешњарци су нас, међутим, очас прихватили као своје. Најпре Петровићи из тада Бирчанинове 7, старе куће с еркером. Мајстор Пера и његова Деса, вредни и чуварни, достојно су следили углед ове старе тешњарске породице. Волели су суседе као фамилију, нарочито децу. Тетка Деса је била међу првим колачаркама, па са увек и за нас нашао који камад сласне торте и колача. Када њеном зету Станоју Мутићу Чворовићи са Жабљака пошаљу суву очветину, убрзо и стигне мало и за мене. Делила је с мном чешну за морем, вешто подражавајући сплитски дијалект Иве, Владимира друга из војске, с којим се он и данас чује. Чика Пера је брижљиво неговао башту. Његов споменак донет од секса Стане и данас цвета у мом врту.

У Петровића дворишту живели су драги и занимљиви људи. Бака Олга се изјутра ником није јављала док се не умије на дворишној чесми. Знала је да најави: "Ено кипе, одозг од Стевана". Тај Стеван, чији се споменик највишио над градом, био је тиха патња чика Влади. Мучио га је стид што је по службам био бити на Стевановом вештању и што је овековечен на познатој фотографији: наочити жандар са брковима ала Клерк Гебл, тик уз вештања. Међутим, мајстор Пера је објаснио да је чика Влада и као ратни жандар био честит и добар човек, да је много помогао њему и другим ухапшеним родољубима у затвору. Чика Влада се сам старао се о својој непокретној жени Јулки. И у старости наочит, достојанствен и дискретан, све је изненадио када је умро код љубавнице на Јадру. Његова Јулка је још мало потрајала све кунући "ону ајдаху". У трећој кући Петровића дворишта живела је тетка Христина - Кица, чуvena куварица. Била је кепец, или живања и енергична и тако малена стизала је да примијери десетине ручкова за господу самце. Рано изјутра хитала је на пијацу и код касапа по месо и шупље кости за супу и рифлажи. Жене које су дангубиле идући с кафе на кафи називала је стокућама. Имала је, какју, лепу кћер која је млада умрла од сушице а и њен брат Живорад био је стасит и леп господин.

Тешњарци су неговали компијске односе у целом крају. На испраћај се ишло у Бобовчеву до врха Баира и у Глишићеву улицу. Данас нам промакне и одлазак близких суседа. Повише Бирчанинове 7 с нама пола века дели и породица Драгомира и Нате Обрадовић, њихове кћерке Дане, докторка Бранка и Мира, као и лане у Француској преминули син Мића, чија породица с троје унучијада сада ту летује. Мића није знао да ме до касно чека у "Абрашу" после позоришне пробе "да компијско девојче не иде само кући". Преко пута је кућа др Владе Живковића где одавно не живи, али готово нема дана да не сврти у свој Тешњар. У неком кућерку ту је некад био крупан дечак надимком Чомбе који је касније у "Крушику" био главни за станове. У старој кући Пиргића радио је распевани берберин Уштап, који је себи називао староградским племићем. У великој кући некада бојаџија Нешнић живеле су породице три брата: Драгана, Боже и Бебе, као и троје старих Нешнића. Браћа су свако јутро заједно кретали на посао успут сачекујући другаре из суседства. Данас је ту остало само Бебина породица. У дворишту је живела лепа старица Деса, тада удовица Андре молера који је после ноћног провода знао да јој се врати с музиком и песмом: "Чувате ми моју Десу, моју Десу да је не однесу". У ускум дворишту између Обрадовића и Нешнића била је тетка Емилија чији је син Јуна био филмарија. Његову собу Уча Јеремић је прогласио "најлепшом у Тешњару, а и шире", јер су је красили оригинални филмски плакати и снимци сукрета са прослављеним глумцима. Нема више ни Јуње који ми је поклонио своју колекцију холивудских часописа и афиша, као и чуvene француске "Каје де сине-

ма". Наш Давид, дипломац филмске режије, одушевио се кад сам му недавно нашла професионална скрипта о томе како се снимија филм.

У знаменитом Ковачевом хану нема више никога. Једина наследница ради у Норвешкој и нема снаге да се стара о тој изнутра још лепој и стаменој кући. Ноћни хулигани су је споља прописно демолирали, па су разваљене приземне прозоре морали изнутра зазидати. Мени се и данас учини да се одијек помалуја Ната, Рада и Брана, који је волео да меси колаче и да их дарује по компилуку. Тешњарци који још понекад посече не пропуштају да комијама пошаљу тањир са по мало меса, цигерице, чвараке и кавурме. Кају, вала се.

На почетку Бобовчеве улице некад су живели општински станари. Блиски и драги су нам били стари кафеџија Миливоје Станојевић са својом Радом и сином Рашом кога деценијама прати ретка срећа на наградним играма. Одавно су новине забележиле да је освојио 300-тинак свакојаких награда, укључујући и летовања у иностранству и Светско првенство у кошарци. Ми смо више завидели на томе што је увек пре и чешћи од нас добијао из Холивуда луксузне колор фотографије са аутограмима славних глумца и певача. Са чардака те куће баба Ајша је сваки час брижно дозивала унука Драгана док се с тешњарским децаџима суноврађивао бобом с врха Баира. Каткад се дешавало да ударе у Пешчића кућу при скретању у доњи део улице. Тај су зиме биле снажне а наши сокак рај за санкање и сличување. У позадини броја 5 била је фризерска породица Марковић у чијој је радњи на мосту тада шегртовао Миле Пецикоза. Мајстора Швабу нисмо затекли, а биле су нам драге Драгић Швабица и прелепе кћерке Лела и Јола. Ми, још клиници, вирили смо из мрака гледајући како се Лола у капији љуби са фудбалером Силом.

Наше тек придошлије породице одмах су се спријатељиле са Миловановићима: Радом, Винком и њиховом децом Даном, Драганом и Бранком. Кућа Миловановића била је широм отворена. Сваки час је неко срвађао: комије у пролазу, фамилија, силини пријатељи и чика Радове колеге шофери. Тетка Винка се у тој гужви санализала, успут чак штрикајући на машини. Сви смо их волели јер су били доброћудни и весели. Драган је страсно скупљао ротромане "Х 100" који су се читали с обе стране, о Луну - краљу поноћи и сличним јунацима. Увече смо се окupljali у нашем слепом сокакачету а Драган нам је препричавао романе. Једном је казивао о преживелој логорашци коју је од обдеглог нацисте чувала сва сила полиције, а он се ипак некако појавио на прозору њене собе. Док смо напети чекали епилог, на суседном прозору су из мрака помолила искежена тетка Деса и настала је врискава и тутања. Највише смо волели да седимо уз логорску ватрицу и певујшимо уз Драганову гитару. Певао је о Циганину Антонију Варгасу који је свакој жени говорио да је воли и жели још ову ноћ. То са ватром и гитаром није потрајало, јер се тетка Деса пожалила да ће мајстор Пера од нас не може да спава.

Свака кућа у Тешњару и доној Бобовчевој на свој начин вреди спомена. Дугујем приче о Парезановићима, о тетка Мари Жојинијо, о чика Лази Черчули и његовој благородној Зори, о учитељима Олги и Љубиши Стојићевић, сајијској породици Ранка и Вере Миливојевић, за нас посебно већ по томе што су њена деца персирали родитељима, а живописни Балиновићи су доволни за читав фелтон. Ни не помишишљам да се мешам у недостојно хроничарско умеће почињише Боре Вујића. Не бавим се документацијом тешњарским комијама, само их се овако сећам. Онолико колико је сећање поуздано. Али, њихова наклоност и доброта остају да се замислимо зашто смо се у међувремену прилично погубили и међу собом отуђили.

Лиљана Кеџојевић

АЛЕКСАНДАР САША КОЛАРОВ:

Ваљево као Париз!

Једног од најбољих ученика Ваљевске гимназије свих времена Александра Сашу Коларова, електроничара и доктора наука, који више од две деценије живи и ради у Америци, затекли смо ових дана на Тешњарским вечерима. Део годишњег одмора проводи у граду своје младости, а на питање како му изгледа фестивалска атмосфера крај Колубаре, добили смо замисљив одговор.

- Трудим се да планирам свој одмор

да у Ваљеву боравим у време Тешњарских вечери. То је прилика да срћем своје другове које ретковијам јер и они у то време долазе у Ваљево. Ја живим у једном мирном месту поред Њујорка, тако да ми Ваљево у време Тешњарских вечери личи на Париз, толико је живо и пуно енергије на све стране - каже Коларов, који у Америци ради у једној реномираној компанији као стручњак за високе технологије у области телекомуникација. **М. К.**

ИЗ ДРУШТВА ИСТРАЖИВАЧА "ВЛАДИМИР МАНДИЋ МАНДА"

Од изложбе до журке “Код поскока”

Друштво истраживача "Владимир Мандић Манда" на овогодишњим Тешњарским вечерима имало је отворен штанд са чајевима лековитог била са ваљевским планина, затим разгледнице направљене од пресованог цвећа, као и кантиароново уље. Такође, у Тешњару је отворена изложба фотографија са протеклих акција.

Истовремено, у "Кући истраживача" одржавале су различита предавања. Веома занимљиво о повезаности човечанства и грчке митологије причала је Јелена Крсмановић, док је на тему "Физика у астрономији" говорио професор Предраг Стојаковић, шта су пажљиво пратили Ваљевци свих генерација. Иначе, Друштво истраживача "Владимир Мандић Манда" недавно је организовало "Велику летњу акцију" у Крњачи код Прибоја, где су десет дана боравили чланови свих секција. За групу астронома била је изузетно успешна, односила се на посматрање Месеца и активности на Сунцу, док су током акције на Дивчибарама посматрали најактивнији метеорски рој Персеиди, а било је могуће видети и метеоре који мењају боју, рекли су за наш програм вођа акција Марко Арсенић и Лазар Лазић, чланови секције астронома.

У суботу су чланови Друштва истраживача, групе Исхрана

у природи, поново припремили "Бифе код поскока" у Тешњару. Након вишедневног боравка у природи, прикупили су посласнице којима су служили посетиоце: прженим змијама и скакавцима, укусним гулашем, као и соковима од зове, шипка и јужног воћа.

С. Ђ. К.

ПРОМОЦИЈА ГРУПЕ "АКТ" "Пут знака"

У уторак, пете вечери 27. Тешњарских испред Музеја настављен је програм промоција. Свој рад презентовали су чланови групе АКТ: Снежана Чкојић, Дајана Петровић, Данијела Падејски, Маријана Сировљевић, као и Дејан

Богојевић уредник часописа АРТ, који је приказао своје стрип цртеже. Истовремено, промовисан је троброј часописа, објављен у мају, док је наредни троброј АРТ-а у припреми за септембар.

ТЕАТАР ЗА ВЕЛИКЕ И МАЛЕ

Деца - најискренија публика

Тешњарске вечери су и ове године обиловале бројним театарским дешавањима за децу и одрасле. У терминима од 20 сати на Дејчјој сцени Платоа центра за културу игране су представе "Приче са реке", театра "Баст" из Београда, "Пепелуга" ваљевског

Удружења "Анђели чувари", "Хало, овде бомба" "Пулс театра" из Лазаревца, "Исцепан бајка" и "Кува се кува" новосадског позоришта "Чаролије", "Астерикс и Обеликс" Арт теме из Београда. Деца су уживала и у луткарској представи "Принцица на зруни грашка" у

извођењу Дејчјег театра "Тинјол" из Београда. Глумица Биљана Михајловић твrdи да су деца најискренија публика:

- Ако им се представа допада они позитивно реагују. У супротном, знају и другачије. У данашњем времену је тешко, али се ми трудимо да деци прикажемо бајка онакве какве јесу, јер ипак мислим да их то интересује.

Интересовање за све дејче представе на "Тешњарским вечерима" је било велико, па тако и за ову. Показало се да деца воле блиске контакте са глумицама, па је то можда и подршка онима који већ раде дејче представе у Ваљеву, да са њима треба да настave.

Од 23 сата, Дејчја сцена се проширила и претварала у Вечерњу. Занимљиво је да су и те представе, иако у касном термину биле одлично посебене, чак и радијим данима. Вероватно је и лепо време доприносило томе. Одигране су представе "Наши дани" УК "Вук Каракић", "Шетња са лавом" Пулс театра, "Да, то су били дани" - кабаре Небојше Дугалића и Бориса Пингвића и "Тељава певачица" Шабачког позоришта. Шабачки глумац ваљевског порекла Иван Томашевић Жуба, каже да је "Тељава певачица" заправо култна представа тог позоришта:

- Настала је пре 18 година, режирао ју је Никита Миливојевић. Тре прве године била је програмлана за најбољу у тадашњој Југославији. Игра нас шестшоро у представи и не планирамо да је скинемо са репертоара. Играћемо докле можемо.

Бранка Јевтић

НЕМА "ТЕШЊАРСКИХ" БЕЗ ХОРА "АБРАШЕВИЋА"

За свакога по нешто

На "Тешњарским вечерима" традиционално је своје веће имао и хор "Абрашевића". Наступили су на Вечерњој сцени Платоа Центра за културу. Диригент Драган Недељковић подсећа да својевремено манифестијација није трајала тако дugo и није било толико учесника, али да је хор увек bio присустан:

- Имали смо целовечеरње концерте на Летњој позорници поред Колубаре. Онда смо констатовали да је због акустике ова

сцена боља, јер нас и публику не раздваја река.

На репертоару је, како кажу, било за сваког понешто. Отпевали су четири руске духовне нумере, три Мокрањчеве рокувети, једну цријачку духовну песму и једну идијанску духовну песму из истоименог филма "Ајдисмус" у обради Карла Ђеникаса. Концерт је трајао 40 минута.

Б. Ј.

"МАЛИ" КОНЦЕРТИ

Слике са музиком

Здана Гимназије и Модерни галерије, попримиле су прошлте недеље изглед дворца Бељведере, док је одјекивао вальцер "На лепом плову Дунаву" у извођењу квартета Сенсартика. Ефектним наступом заглушили су звуке улице, док се број слушалаца повећавао, привучен божанственим мелодијама.

Поводом наступа на 27. Тешњарским вечерима, Соња Калајић, виолинисткиња, препознатљива и према музичару на тестери и тимпанами, кроз осмех каже да ће се "малтене преселити у Ваљево - колико често овде наступају". Истиче да јој је овај наступ посебно значајан јер на тај начин са пријатељима из квартета затвара изложбу свог оча Драгоша Калајића, која је у Модерној галерији трајала проклетка три месеца.

"Мислим да је Ваљево други град, после Београда, према квалитету културних садржаја, а у погледу летњег фестивала - водећи у Србији. Драго ми да смо овде често и да имамо своју публику - казала је Соња Калајић.

Наступ квартета на Тешњарским био је непоновљив, освеженог и проширеног репертоара - прилагођеног програму летњег фестивала.

Такође, посебну чар отварању изложбе слика из фундуса Интернационалног уметничког студија "Тринац" даје "Трио Амароско" у којем наступају три професорске ваљевске Музичке

школе: виолинисткиња Александра Миливојевић, пијанисткиња Милица Продановић, флаутисткиња Невена Николић. Оне су извеле позната дела класика, а протекли концерт је био својерна узвртира пред концерте у јесенњој сезони.

С. К. Ј.

ЕТНО КУТАК У ТЕШЊАРУ

Креативност у разним облицима

Испред Етно кутка Удружења домаћина у Тешњару, који већ трећу годину води предузимљива Снежана Илић, протеклих вечери су се ређали занимљиви догађаји. Преље обучене у народну ношњу донеле су на Тешњарску

да бар једно веће нису послужена традиционална српска јела, а колико је та врста програма омиљена код тешњарске публике, видело се по томе што су солидне количине лепиња из фуруне домаћице Пауне из Јовање, плануле за тили час.

- Чини ми се да је највеће интересовање било за вештину плетења плетеница и настојаћу да по завршетку Тешњарских вечери останемо у вези са Јулијом, како би dame које желе ту фризуру могле преко нас да са њом остваре контакт и добију жељене плетенице. Како је било интересовање и за традиционалне ручне радове, планирали смо обуку заинтересованих са којом ћемо покажти по завршетку тешњарских. Занимљиво је да ми је се јавила и наставница домаћинства из једне ваљевске основне школе која је желела да оствари сарадњу са Етно-кутком, како би њени ученици што боље упознали наш традиционални начин изrade одеће и других предмета за домаћинство - каже Снежана Илић уз оцену да кутак полако у животу града заузима место којем се надала и да из дана у дан окупља све више креативних сарадника. За кутак се прочуло међу Ваљевицама који живе уиностраницама, па ту сбрађају да сувенирима допуне своје успомене. Долазе и странци, али и промотор балканских журки из Сан Франциска, власник кафана "Балкан експрес", који из Тешњара преко Атлантика носи предмете са печатом традиције и носталгије.

О. П.

КОНЦЕРТ ИZNЕНАЂЕЊА

Уславу живота

Сасвим неочекивано, изузетан концерт на платоу испред Народног музеја приредила је у уторак увече група младих Пољака из Лублина, која у организацији Католичке цркве борави у Ваљеву. Када су после претходне промоције стали испред микрофона и запевали, измамили су буран аплауз присуствних Ваљеваца, којима се неочекивано пружила прилика да уживaju у интерпретацијама познатих композиција на разним језицима: пољском, енглеском шпанском, са доминиканским латино-америчким ритмовима, што је открило да се ради о музички надареним и образовним младим људима. У једном тренутку уз своје песме заиграла су коло које се проширило по улицама.

- Ради се о групи од 25 младих људи који су и прошле године у ово време боравили у Србији. Овде су већ неколико дана и два пута су посетили Гучу, затим Ужице, Дрвениград, Андрићград, а пожелели су да учествују у програму Тешњарских вечери, што су им организатори омогућили. То су деца из породица које имају од троји до 14-торо деце, они верују да су рођени и добили шансу за живот јер су њихови родитељи сусрели Бога. Веома су талентовани и музички образовани, а неки од њих певајући код куће зарађују новац. Тешњарске

вечери су им се веома допале јер су људи у њиховој домовини у ово време у кубама, а овде је веома живо - рекао нам је господин Ђегеж Худник, жупник Католичке цркве у Ваљеву и Ужицу.

О. П.

Гламур из студија Енетах

Модна колекција "Гламур" Светлана Вујић Енетах, приказана прошле суботе на ревији "Ваљево у срцу жене" на почетку Тешњарских вечери, измамила је уздахе, а потом и аплауз бројних ваљевских дама које су присуствовале веома успелој ревији.

Модели које су посетици могли да виде намењени су за прилике у којима је жена центар догађаја, било да се ради о крштењима, прослави матуре, разним пријемима и светковинама, или венчањима. Ова Ваљевка у срцу, а Арапкиња у души, како сама за себе каже, поиграла се племеничним тканинама: свилом кашмиром, кожом, као и модерним материјалима који креатору пружају могућност за још већу маштитост и инвентивност. Богати набори, шљоцице, уникатне огрилице, раскош који асоцира на живот у тајanstvenim арапским палатама, обележје су најновије колекције креаторке, која је по многочима врх њеног уметничког израза.

На Тешњарским вечерима учествује већ трећи пут, ауторка је и учесница бројних ревија и изложби, а активна је у ваљевском Удружењу пословних жена "Еве" и једна је од добитница признања "Цвет успеха за жену змаја" Удружења пословних жена Србије. За то признање предложена је и ове године.

О. П.

УМЕЊЕ ВАЉЕВСКИХ ЗАНАТЛИЈА

Фризуре за све прилике

На Вечерњој сцени Платоа Центра за културу, својеврсним перформансом представили су се и ваљевски фризери. Могло се видети да Ваљево има одличне фризере, а ништа мање нису биле успешне ни младе девојке које су носиле фризуре попут правих манекенки. Допринос визуелном идентитету ревије, дале су и тоалете модног студија "Индиго" из Ваљева. Било је преко 50 фризура, чији су аутори запосленi у овдашњим фризерским салонима. Славица Павловић из фризерског салона "Енерџи" наглашава да су се сви максимално потрудили да покажу умјеше фризирања:

- Уживала сам

радећи за ово веће које је имало посебну енергију. Свакако је за све нас било подстичајно учешће у једном оваквом догађају.

Милица Крстић из фризерског салона "Тренд", каже да је то њихов први заједнички наступ.

- Млађи се окупљају око старијих. Дружићемо се и у наредном периоду, а планови су на годишњем нивоу. Биће ту и семинара за нас фризере, али и неких других активности.

Мирко Гођевац, председник ваљевског "Клуба фризера" тврди да им је намера била да потврде да награде које су у последње време донели граду, нису незаслужене. Победници са такмичења били су на сцени са својим моделима да покажу шта су то радили и како су освојили награде:

- Приказали смо фризуре за све прилике. Целу ревију осмислили смо заједничким радом, јер само тако можемо постићи боље резултате и напредовање у раду.

Бранка Јевтић

ТЕШЊАРЕЊЕ СА "ВАЉЕВСКОМ ПИВАРОМ"

Пиво за крај

Поштујући традицију "Ваљевска пивара" је претпоследњег дана "Тешњарских вечери" организовала дружење са посетиоцима манифестације. Поред њих око штанда "Ваљевске пиваре" окупили су се највећи купци и

дебављачи фирме, руководство Града. Прича о најстаријем градском брэнду испричана је кроз квиз знања о раду фирме и трку конобара. Нови директор Александар Рајевац, истиче да је за првих седам месеци 2013. године

производња и продаја повећана за 12 одсто у односу на исти период прошле године:

- Према подацима који су недавно објављени, "Ваљевска пивара" је једина у Србији имала пораст продаје. Желимо да она буде и већа и зато ширимо тржиште ван подручја Колубарског округа на коме смо доминантни. У овом тренутку имамо купце у Београду, Горњем Милановцу, а у току су преговори и са Ужицом. Са њима је раније постојала сарадња, па очекујемо да ће део тог тржишта поново припасти нама. У 2013. години продато је 48.000 хектолитара пива и 287 хектолитара воћних сирупа. Послованаје пиваре је позитивно. Добит је 30 милиона динара.

Треба подсветити да је "Ваљевска пивара" основана 1860. године као занатска радионица за производњу дрвених бачви и ручног рађа у власништву трговца Димитрија Митровића. Пивара је успела да се прошири и развије захваљујући узломиза других трговаца као ортака.

После Другог светског рата, 1947. године предузеће је национализовано. Након неуспешне приватизације, почетком 2011. усвајањем Плана реорганизације пивара је постало власништво државе. Велики дуг Пореској управи био је опасност за наставак рада фирме, али је та криза превазиђена делимичним оправтом и исплатом дуга на рате.

Б. Јевтић

ПРВИ ФЕСТИВАЛ ХЛЕБА И ПЕЦИВА

Празник за сва чула

На овогодишњим "Тешњарским вечерима", први пут је одржан Фестивал хлеба и пецива у организацији Општег удружења предузетника и РПК Ваљево. Учествовало је десетак производа, а отворио га је председник Удружења ваљевских пекара Миленко Драгојевић:

- Пред нама је велика одговорност да што боље представимо наше знање и умеће. Надамо да не сви уживати у мајсторијама најчувенијих ваљевских пекара.

Представило се десетак ваљевских пекара. Александар Бељић из пекаре "Подгорина Бељић" три да своје производе базирају искључиво на здравом начину спремања хране. Тако већину хлеба и пецива пеку на дрва, јер како каже чињеница је да припремљена на тај начин дуже остају свежа:

- Сматрамо да је будућност у здравој храни и зато желимо да је приближимо потрошачима, који се све више интересују за то. Није рекламијан трик, јер реално такав хлеб не буба ни после неколико дана.

Том приликом отворена је и изложба фотографија старих заната који су како је речено у самим коренима настакна нашег града. Поставка је сачињена од фотографија које су у приватном власништву поједињих Ваљевца, док су аутори непознати. Познати ваљевски

фотограф Ратомир Шаловић, каже да им је циљ био да се грађани подсете на те лепе дане:

- Када смо их видeli, онда смо почели да размишљамо

где да их ставимо да буду једно опште добро да могу сви да у њима уживају. Остаје да после ове изложбе нађемо решење да то буде једна стална поставка.

Б. Јевтић

изложбе

Некад и сад

Већ, први дан 27. Тешњарских вечери обиловао је програмима, претежно изложбама, тако да су током читаве манифестације, посетиоци могли да погледају изложбу "Тешњар и цркве и манастири ваљевског краја" избор из фотографија Мирослава Јеремића и Драгана Ђурђевића, који је припремила Туристичка организација Ваљева, што је употпунило изложбу "Сувенири Србије" из 20 градова.

О документарној вредности фотографије сведочи још једна изложба, коју је припремио Завод

за заштиту споменика културе Ваљева, под називом "Некад и сад" Друштва конзерватора Србије, на којој су поред старог, и карактеристичних грађевина новог Ваљева, приказане и фотографије из Београда, Новог Сада, Зрењанина, Суботице и других градова Србије.

Цртежи ископаних предмета

У Галерији у Бирчаниновој 69 Завод за заштиту споменика приредио је, другу по реду, изложбу у оквиру Тешњарских вечери, која обухвата цртеже предмета пронађених при археолошким ископавањима на осам налазишта на којима је ископавања водио археолог Радивој Арсић: Велимирови двори, Анине,

Мали Борак, Црквине, Јеринин град, Јаротиште, манастир Докмир, Савинац у Брезовицама и реч је о архивској грађи, документацији коју је израдио академски сликар Милош Новаковић, сарадник Завода од 1989. године, појаснио је директор Завода за заштиту споменика у Ваљеву, Немања Радојчић.

Ниво пет

"Ниво 5" назив је још једне веома интересантне изложбе коју су припремили полазници Ликовне радионице Центра за културу за средњошколце мр Катарине Маринковић На изложби у Малој галерији Центра за културу приказали су занимљиве радове, стилски различите будући да су и њихова интересовања разноврсна. Поигравају се техникама, истражују далекосежности ликовне уметност, тако да има графика и стрип- цртежа, али и нових приступа колажу, несвакидашњег комбиновања материјала и боје. Но, свима је заједничка неизмерна љубав према сликарству која за њих представља релаксацију до те мере да су и након отварања изложбе, узeli папир и кист у руке.

Дечји цртежи у Центру за културу

Треће веће Тешњарских почело је отварањем изложбе са око четири стотине цртежа малишана који су, у протеклих пет година, похађали Ликовну радионицу мр Катарине Маринковић у Центру за културу. Изложба је отворена у Новој галерији у холу Центра за културу, а читав програм употпуњен је дивним наступима малишана - полазника Музичке радионице Људмиле Поповић, у оквиру Центра. Програми трају до краја Фестивала, а полазници су се већ распитивали када у септембру да додју на часове Музичке и Ликовне радионице.

Мали графичар

У старој чаршији, у Бирчаниновој 96. окупили су се ученици наставника Бранка Симића из Основне школе "Сестре Илић" и полазници ликовне радионице Центра за ликовну културу мр Катарине Маринковић. Они већ трећу годину на Тешњарским вечерима вредно и маштовито праве графике. Своја уметничка остварења синон су даровали посетиоцима програма "Мали графичар", шта је неизмерно обрадовало све присутне, посебно најмлађе посетиоце.

ПРИЛОГ НОВОМ ОСМИШЉАЊУ ФЕСТИВАЛА

Како даље?

Многа дешавања везана за овогодишњи летњи фестивал указују на то да би неке програме, како носеће тако и пратеће, требало дотерати, унапредити, па и сасвим изменити како би се избегла замка колотечине и замора и ухватио приклучак са значајним манифестираја-
ма у земљи. Према подаци-
ма Туристичке органи-
зације Ваљево, све већи
брой иностраних гостију,
посетилац Сабора
трубача у Гучи, након
завршетка те мани-
фестираје продужавају
свој боравак у Србији, па се
наву и у нашем граду.
Драгица Чанковић, в.д.
директора Туристичке
организације каже да се
ове године у време
одржавања Тешњарских
вечери њиховом информа-
тивном центру обратило
преко 500 страних туриста
тражећи одређене информације, а да је тај број далеко већи.

- Ове године случајно се додгило да се наш фестивал надовезао на програме Сабора, а то би у будуће могла да буде пракса на задовољство све већег броја гостију из региона и других држава, који из Гуче долазе у Ваљево и ту се најчешће задржавају неколико дана. Догодине планирамо презентацију Тешњарских програма на Сабору у Гучи али и у Туристичкој организацији Србије и Кнез Михаиловој улици у Београду. Требало би направити и контакте са представницима дистрибуторе, јер многи наши људи који живе и раде у иностранству планирају свој одмор баш у време одржавања Тешњарских вечери. Њима би се могле понудити краће туре и пре и након фестивала – каже Драгица Чанковић и подсећа да су ових фестивалских дана боравили гости из Немачке, Француске, Холандије, Америке.

И док у Туристичкој организацији размишљају како да доведу што већи број гостију у Програмском савету летњег фести-

вала бележе мањкавости одељених програма и размишљају како све то да унапреде. Весељко Белушевић, извршни директор Фестивала, каже да пажљivo слуша сугестије посетилаца и да су и сами свесни одређених пропуста. И ове године угостите-

љи у Тешњару користе музику на „струју“ у борби које кога да надљача. И са летње позорнице квалитетан звук добију тек они који станују на Косанчића венцу, јер се мисли да је оно што је прегласно и добро. Многи сматрају да све програме тела спаковати у стару чаршију...

- Након 20 година
на одржавања
Тешњарских

Драгица Чанковић

Весељко Белушевић

вечери одржали смо округли сто на коме смо заједно промиšљају како даље. То морамо учинити и након овог фестивала не чекајући јубиларни, тридесети. Ни због тога што се број посетилаца осипа, већ што сами осећамо да би са оваквим концептом могло доћи до замора материјала. Више нам се програми не преклапају, али се опет осећа известна „пребукираност“. Требало би сачувати динамику, али и наћи меру у свему – каже Белушевић и додаје да би што пре морали утврдити датум одржавања наредних Тешњарских вечери, како због организатора тако и због посетилаца, на шта нас обавезује и нови Закон о јавним набавкама коме подлежу и овакве манифестираје. Сви ми који волимо овај град и летњи фестивал у њему, морали бисмо да уложимо напор како би Тешњарске вечери добиле меру добро осмишљеног концепта, па и диригованих дешавања, како би све мање личиле на вашараште.

M. K.

ТРИ АСА ЗА КРАЈ

Спој добре музике

Ваљевци су имали прилику да за Тешњарске вечери слушају три великане српске музичке scene: Мериму Његомир, Оливера Њега и Екстра Нену. Мерима Његомир истиче да је њихова мисија да споје добру музiku, без обзира ком жанру припадају:

- Оливер Њего је оперски певач, Екстра Нена пева поп музiku, ја певам изворну народну музiku. Кад се све упакује публика то добро прихвата. Лако је певати пред публиком која зна ко ће доћи и она доће баш вас да слуша. Ми само треба да се пре-

пустимо музici и пошаљемо љубав.

Снежана Берић - Екстра Нена каже да није лако опстати са таквом врстом музике која није комерцијална. Али овакве манифестираје вас привуку својом мисијом која спаја људе, јер боље бити са народом него седети код куће.

И заиста, публика је уживала слушајући српске изворне, грчке, шпанске, руске циганске, америчке песме и италијанске канционе. Поред солистичких деоница, певали су и у трију.

**СПОНЗОРИ
ТЕШЊАРСКИХ
ВЕЧЕРИ**

GOLDEN LADY store

gorenje

MIČELINI Fiskal Matino

МЕДИЈСКИ СПОНЗОРИ

РАДИО ВАЉЕВО **НАПРЕД**

САВЕТ ФЕСТИВАЛА

Станко Терзић, градоначелник Ваљева, председник Савета
Радија Ристић, помоћник градоначелника
Јелица Стојановић, начелница градске управе за
друштвене делатности, финансије, имовинске и инспекцијске послове
Драгица Чанковић, директорка Туристичке организације
др Владимир Кривошевјев, директор Народног музеја Ваљево

ОРГАНИЗATORИ

Центар за културу Ваљево
Завод за заштиту споменика културе Ваљево
Народни музеј Ваљево
Интернационални уметнички студио „Радован Триавац Мића“
Модерна галерија Ваљево
КУД „Абрашевић“
Установа за децу предшколског узраста „Милица Ножица“
Туристичка организација Ваљево
Асмедија и ОМНИ центар
Клуб екстремних спорова „ХЭМ 014“
Културно-просветна јединица града Ваљева
УПЖ „ЕВЕ“

УМЕТНИЧКИ ДИРЕКТОР
Слађана Марковић

ИЗВРШНИ ДИРЕКТОР
Весељко Белушевић

ВОДИТЕЉ
Кристина Параментић

ФОТОГРАФ
Драган Крунић

ВОЛОНТЕРИ
AIESEC

Издавач: Савет 27. Тешњарских вечери

Припрема: Редакција Радио Ваљева

Уреднице: Никола Кузванић, Оља Петровић

Технички уредник: Креативни тим Т.Г.

Фотографије: Драган Крунић

Тираж: 1.000 примерака

Штампа: Штампарија „Ваљевопринт“